

50 jaar Stalstudio-Kato!

Het ontstaan... in 1968

Er was eens 50 jaar geleden een leraar toneel aan de stedelijke academie van Vilvoorde, zijnde **Leo Dewals**, die 2 dingen spijtig vond. Eerst en vooral het lesgeven in een school dat er uit bestond om het eerste kwartier alle stoelen en lessenaars te verplaatsen. Ten tweede, en dat was nog het belangrijkste, zag hij zijn leerlingen na vier jaar opleiding, verdwijnen naar plaatselijke amateurgezelschappen. Je steekt je energie vier jaar lang in iemand die dan zegt: bedankt en salut.

Dus ging hij op zoek naar een eigen locatie en vond die in Domein Drie Fonteinen. Hij woonde daar toen vlakbij en kende het domein heel goed. Aangezien we daar in de stallen zitten van einde 19de eeuw werd de naam vlug gevonden: Stalstudio. Hij had een overeenkomst met de toenmalige eerste schepen, meneer Nauwelaerts en de toenmalige burgemeester en hij kreeg de toestemming om aldaar zijn toneellessen geven. Ook de directeur van de academie van toen, Paul Poskin, begreep zijn leerkracht en steunde Leo tenvolle. De mensen die afgestudeerd waren, kregen de kans om te blijven. Al

vlug ontstond dus ook een vzw met de naam "Stalstudio KaTo" (KamerToneel).

Er werd, samen met de leerlingen, een vzw samengesteld met Leo als leraar en artistiek leider. Stef Smet, die toen leerling was, nam het juridisch gedeelte voor zich. De eerste voorstellingen vonden plaats in de ruimte naast onze trap en rechtover de toiletten. Daar stond ook een kachel die iedere voorstelling moest aangestoken worden om het pubiek in een "warm" nest te kunnen ontvangen. Geld was er niet. De eerste zeteltjes hadden ze gekregen bij de sluiting van Cinema Star in Vilvoorde. De summiere lichtinstallatie hadden ze in bruikleen van de academie. De geluidsinstallatie was een gewone bandopnemer en versterker met luidspreker van bij iemand thuis; dat kostte ook niets. "Een paar jaar later hebben wij heel veel decorstukken (wanden en pratikabels) gratis gekregen bij het faillissement van Universal Studios in Waterloo" aldus Daniel Bruylant die er bij was vanaf 1971.

In de jaren '70 begon men aan de rest van de lokalen op onze bovenverdieping. Een likje verf voor de lokalen, een toog in de bar en een waar podium. Weliswaar maar vier centimeter hoog maar een degelijke scène! Onder het motto: we doen alles zelf, ontstond een waar theater. Leerlingen die zich hadden ingeschreven voor de lessen, beseften al vlug dat toneel spelen niet alleen bestond uit een rol uit het hoofd leren maar ook een hamer hanteren, lampen hangen en richten, een programmaboekje samenstellen, enz.

Heel herkenbaar voor de anciens omwille van de leuning van de 4° stoel - 3° rij, die steeds bleef hangen.

Voor de bar werd er op zoek gegaan naar wat er gratis te vinden was. En dat waren (lege) biertonnen die als tafeltjes fungeerden en daarbij kerkstoelen. Het publiek was in de wolken!! Eigenlijk nog moeilijk voor te stellen. De eerste afgestudeerden, samen met de toenmalige leerlingen, zorgden voor een bar, een brouwer en Stalstudio kon beginnen

In 2008 waren de zeteltjes wel echt aan vervanging toe:

